

den, at den Fremtid, man vil skabe for vor Skueplads, vil blive til Skade for det danske Følks nationale Udvikling, og vi mene, at, dersom der er nogen Tid, for hvilken en Nation skal holde paa de Yttringer, hvori dens Livskraft giver sig tilkjende, da er det vel et Dieblik som dette, hvor der saa at sige spilles om Danmarks Tilværelse, hvor der er gaaet os saa nær paa Livet, som man kunde gaae os, naar vi skulde beholde vor Eksistens. Dette er ikke Dieblicket til at kaste en national Udvikling bort, som har den største Betydning for hele vor nationale Litteratur, hvad Ungen kan nægte. Det er altsaa saa langt fra, at Nogen har kunnet bevise, at Tiden er kommen, at snarere Beviset ligger klart for i hele vor nuværende Stilling, at Tiden ikke er kommen, at det er den uheldigste Tid, man kunde vælge dertil. — Hvad angaaer de pecuniære Besparelser, som skulde fremkomme, da maa jeg gøre opmærksom paa en Udtalelse af et æret Medlem her i Thinget ifjor, da Theatersagen var under Behandling. Det var, om jeg husker ret, det ærede Medlem for Kolbing (Berg), der gjorde en Beregning, hvorved han kom til det Resultat, at det, der vilde blive at udrede, naar vi nedlagde det kongelige Theater og lod det gaae over til privat Entreprise, vilde blive i de forstkommende Aar, saalænge indtil Pensioner, Bartpenge og Understøttelser vare faldne bort, 139,000 Rb. om Aaret. Jeg skal ikke videre indlade mig paa at undersøge, hvorvidt dette er correct eller ikke, men jeg vil gøre de Herrer, der muligt troe, at de kunne bespare Meget derved, opmærksomme paa, at det virkelig forhold der sig saaledes, det er omtrent en saadan Sum, vi kunne komme til at betale. — Endelig skal jeg med Hensyn til Dagsordenen selv tillade mig at gøre opmærksom paa, hvor Videt den har sørget for det mindste Hensyn til Nationaliteten, til at Theatret blev en national Skueplads. Den siger: „hvorefter dens mulige Tilskud til dens fortsatte Virksomhed under privat Ledelse Hærdeleshed gjøres afhængigt af den Betydning, den maatte have for det nationale Skuespil.“ Nu er den Sag jo klar nok, at den private Entrepreneur for at tjene saa Meget som muligt, eller ialfald for

at bestaae, vil søge at trække Publicum med Kassestykker og ikke bryde sig synderligt om Nationaliteten, og hvad vil Følgen deraf blive? Den vil blive, at der i dette Thing, som har det i sin Haand at bevilge Tilskudet, vil uddanne sig den Opinion, at Theatret ikke er nationalt, og dertil vil komme Øysten til at slippe for at betale Pengene, saaledes at Tilskudet vil blive kastet bort; men saa have vi ikke det mindste Haand paa Skuespillet og ikke det mindste Haab om at faae en national Skueplads. Saaledes stiller Sagen sig i sin nøgrelige Virkelighed. Alt, hvad der er talt om Fremtidshaab og om, hvad der mulig kunde skee, er mig ligegyldigt. Endelig er der den Omstændighed, at de Herrer først maae skabe en anden Regjering, hvis de kunne det, før de kunne vente, at denne Dagsorden vil gøre den tilsigtede Nytte. Dette har jo den høitærede Ordfører ogsaa selv bemærket, han har selv sagt, at Ministeriet sætter sig bestemt imod Dagsordenen. Under disse Omstændigheder, naar vi tage i Betragtning, hvad der er skeet, og hvad det høie Thing selv har bestemt ved Finantsloven, naar vi tage i Betragtning den Betydning, som Skuepladsen har, og hvilken Tilstand denne Dagsordens Vedtagelse vil fremkalde, og endelig at man maa have et Ministerflertal for at faae den bragt i Udførelse, troer jeg at have sagt tilstrækkeligt til at være berettiget til at opfordre det høie Thing til at forkaste Dagsordenen.

H. C. D. Müller: Det ærede Medlem af Udvalget kom til at omtale en Beregning af Rigsdagsmanden for Kolbing (Berg) om, hvad en saadan Dagsorden i dette Dieblik vilde føre til i finantsiel Henseende. Han nævnte kun den runde Sum, og da jeg ikke troer, han fik den ganske correct, vil jeg tillade mig blot et Dieblik at dvæle ved denne Sum. Han nævnte 139,000 Rb., men det Resultat, hvortil det ærede Medlem for Kolbing kom, var 145,000 Rb., og ved en senere Beregning derved viste han, at flere Poster endnu maatte lægges til, saa at det blev mindst i 5 Aar 163,000 Rb. Denne Sum udkommer nemlig, idet man, naar man afstediger alle de nuværende ved Theatret fast ansatte